

Lovforslaget er et yderligere skridt mod målet om at skabe ét fælles europæisk finansielt marked. Derudover indeholder lovforslaget jo en række andre forslag til ændringer på det finansielle område.

På børsområdet er der tale om meget omfattende ændringer, man kan vel næsten tale om en minibørsreform. Og ændringerne er foranlediget af to direktiver på området, der nødvendiggør ændringer både i værdipapirhandelloven og i loven om finansiell virksomhed. Som sagt er der tale om en meget omfattende reform af børsområdet, og jeg erkender også, at der er mange tekniske detaljer.

Jeg vil derfor nøjes med at fremhæve de mere overordnede nyskabelser. De gældende regler om fondsbørser og autoriserede markedspladser foreslås erstattet af ét fælles regelsæt. Fondsbørser og finansielle markeder skal fremover betegnes regulerede markeder, man ophæver simpelt hen sondringen imellem de to. Det foreslås også, at der fastsættes nye krav til pengeinstitutter og andre, der deltager i omsætningen af værdipapirer, om at offentliggøre oplysninger om deres handeler. Det tror jeg ikke at der er ret mange partier i Folketinget der kan have noget imod. På den måde sikres det, at handel med værdipapirer sker på et bedre og også et mere oplyst grundlag.

Desuden ændres kravene til udstedere af værdipapirer, som omsættes på de her regulerede markeder. En udsteder er f.eks. en virksomhed, der er noteret på Københavns Fondsbørs, og de nye krav vedrører både, hvilke oplysninger der skal offentliggøres, og *hvordan* de skal offentliggøres. Fremover vil udstederen så selv kunne vælge, hvilke medier udstederen vil gøre brug af ved offentliggørelse af oplysninger. For at sikre, at investorerne efterfølgende kan finde de oplysninger, som udsteder har offentliggjort, så er der også indført krav om, at oplysningerne skal sendes til ét opbevaringssted, og det er altså Finanstilsynet.

Lovforslaget ændrer også reglerne om investeringsrådgivning. Det bliver et krav, at de virksomheder, der udøver investeringsrådgivning som en selvstændig aktivitet, skal have tilladelse fra Finanstilsynet. Det har ikke tidligere været tilfældet. Det tror jeg heller ikke Folketinget kan have noget imod.

Som den sidste overordnede nyskabelse på værdipapirhandelsområdet vil jeg nævne de multilaterale handelsfaciliteter, som også er et nyt begreb i dansk ret. Det er et begreb, der er et

alternativ til det regulerede marked, og en multilateral handelsfacilitet er i korte træk en markedsplads, hvor forskellige købere og sælgere af værdipapirer kan indgå handeler.

Som system svarer en multilateral handelsfacilitet derfor til et reguleret marked, og forskellen mellem de to typer handelspladser består så primært i, at der gælder særlige regler for værdipapirer, der handles på et reguleret marked. Det bliver altså efter de nye regler muligt for værdipapirhandlerne og selskaberne, der i forvejen driver et reguleret marked, at få tilladelse til at drive en såkaldt multilateral handelsfacilitet.

Ud over disse ændringer på værdipapirhandelsområdet indeholder lovforslaget også forslag til ændringer af andre dele af den finansielle lovgivning. Et af disse områder, som en enkelt ordfører også har været inde på, er hvidvask, bekæmpelse af terrorfinansiering, hvor der er kommet en forordning om de oplysninger, der skal ledsage en pengeoverførsel. Nu skal forordninger ikke gennemføres i national lovgivning, men den forordning indeholder to undtagelser, der nu kan lette adgangen til at modtage pengeoverførsler. Og det har altså bl.a. betydning for almennyttige organisationers mulighed for at modtage pengeoverførsler på under 150 euro. For at de to undtagelser kan anvendes i Danmark, skal de gennemføres i den danske hvidvasklov.

Kl. 10.30

Lovforslaget ændrer også i lov om garantifond for skadesforsikringsselskaber. Ændringerne indebærer bl.a., at en filial af et dansk skadesforsikringsselskab kan slippe for at betale bidrag til den danske ordning, hvis den betaler til en ordning i filiallandet, og derudover gives der mulighed for endnu en økonomisk lettelse for skadesforsikringsselskaberne. De mindre skadesforsikringsselskaber kan undlade at revidere de bidrag, de betaler til garantiordningen, når bidraget er under 50.000 kr. Med det forslag kan de mindre selskaber spare revisorudgifter.

Herudover indeholder forslaget en ændring af regler om skadesforsikringsvirksomhed. Forslaget skal sikre, at udenlandske filialer af danske skadesforsikringsselskaber kan konkurrere på lige vilkår med skadesforsikringsselskaber i filiallandet. Der er vel heller ikke nogen i denne sal, der kan have noget imod, at danske virksomheder, danske arbejdspladser er med til at skabe valutaindtjening til Danmark. Det sikrer vi altså, ved at de udenlandske filialer får mulighed for at udbyde forsikringsprodukter, som et